

Skyld, at der har været god Grund til, at Udbetalingen ikke er sket tidligere. Udover dette at hævde, at Staten overalt skal betale den gængse Arbejds løn, mener jeg ikke i dette Tilfælde at kunne gaa. Vi kunne ikke sende ud en Ordre om at skære alle over en Kam og uden Hensyn til de lokale Forhold bestemme, at der skal betales netop saa og saa meget. Betalingen bør i alle Tilfælde bestemmes paa Grundlag af Forhandlinger mellem de paagældende Arbejdere eller hellere Arbejderorganisationer.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (M. Nielsen): Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) omtalte de kommunale Mellem- og Realskoler, som faa Statstilskud, og paaviste, at naar en privat Mellem- og Realskole gaar over til at blive kommunal, følger Statstilskuddet med, og paaviste det urimelige i, at der ikke gives Tilskud til lignende Skoler, naar de ere oprettede af selve Byen, hvori de ere beliggende. Jeg vil indrømme, at der er noget ukorrekt i, at der gives Statstilskud til de kommunale Mellem- og Realskoler, naar de ere overgaaede til at være kommunale fra at have været private, derimod ikke i det andet Tilfælde. Man forstaar imidlertid nok Grunden dertil. Det er nemlig den, at i de smaa Byer, hvor der har været private Mellem- og Realskoler, har det været nødvendigt at give dette Statstilskud, for at vedkommende By i det hele kunde faa en saadan Skole. Naar man gennemgaar Rækken af Skoler, ser man ogsaa, at gennemgaaende er det smaa Købstæder, hvor dette finder Sted. Jeg indrømmer, at der, som jeg nævnede før, er noget ukorrekt deri, og at den Sag bør optages til fornyet Behandling, og saa vil man muligvis faa det indrettet saaledes, at der ikke kun gives Tilskud til tidligere private Mellem- og Realskoler, men ogsaa til de Skoler af samme Art, som ere oprettede af Kommunen.

Finansministeren (Brandes): Den eneste Sag, jeg har at omtale, er et Spørgsmaal om Aarpenge til to Medlemmer af den ophævede Invalidebestyrelse. I Fjor blev Invalidebestyrelsen ophævet og dens Virksomhed henlagt under Finansministeriet. I Motiverne til det Lovforslag, som da fremlagdes, stod der, at det var Hensigten at tildele dels den administrerende Direktør, Generalløjtnant Schroll, og dels et Medlem af Bestyrelsen, Oberst-

løjtnant Ramm, en Aarpenge, den ene 1,400 Kr., den anden 400 Kr. Desuden blev det i Anledning af Spørgsmaalet om det finansielle Resultat af Lovforslaget oplyst, at disse Aarpenge medregnedes, saa at Resultatet paavirkedes deraf. Dette giver ikke disse to Herrer en lovlig Ret til at oppebære disse Aarpenge, men det giver dem en sikker Udsigt til at faa dem, da der ikke hverken i Udvalget eller i noget af Tingene blev gjort nogen Indsigelse eller taget noget Forbehold imod, hvad der stod i Motiverne. Dette er Grunden til, at Finansministeren har stillet dette Forslag om at bevilge disse to Herrer disse Aarpenge, da de efter min Mening maa have faaet en sikker Udsigt til, at de skulde blive bevilgede.

Dertil maa jeg saa føje, at de to Herrer have tjent meget længe i Invalidebestyrelsen, Direktøren har gjort Tjeneste i 19 Aar og Oberstløjtnant Ramm i 24 Aar. Nu er der af et Mindretal gjort Indsigelse derimod, og det siges, at man frygter Konsekvenserne af denne Ordning. Jeg tror ikke, at der vil være Konsekvenser af dette, fordi Rigsdagen altid vil staa frit overfor lignende Tilfælde. Dernæst siges der, at man skal sammenligne den Formuestilling, disse Herrer have, med andre, sletstillede Borgeres økonomiske Vilkaar. Dertil vil jeg svare, at dette kan man naturligvis gøre i dette og i alle Tilfælde, og jeg skal villig indrømme, at der er en stor og højst ulykkelig Forskel mellem Menneskenes økonomiske Vilkaar, men det er dog vist noget haartrukket netop at drage det frem ved denne Lejlighed. Endelig spørges der, om Rigsdagen er bunden overfor disse Aarpenge. Dertil vil jeg sige Nej, bunden er Rigsdagen ikke, en lovlig Ret have disse to Herrer ikke til at faa disse Aarpenge bevilget, men nok hvad man kan kalde en moralsk Ret, fordi der ingen Indvending er blevet rejst i rette Tid. Altsaa fra Finansministeriets Side har man underrettet disse to Herrer om, at man vilde stille Forslag paa Tillægsbevillingsloven om at bevilge dem en Aarpenge, men man har udtrykkelig i Skrivelsen sagt, at naturligvis maatte Bevillingen gives af Rigsdagen; og hvis den ikke blev given, maatte de Herrer tilbagebetale Beløbet, altsaa ethvert Forbehold er taget af Finansministeriet. Men jeg henstiller, at man følger Praksis, som er den, at naar der ikke i rette Tid rejses Indsigelse fra Rigsdagens Side overfor Bevillinger til Personer, som man har stillet Bevilling sikkert i Udsigt, faa de en Art